

EGZAMIN WSTĘPNY /PRAKTYCZNY/

DLA KANDYDATÓW DO LICEUM SZTUK PLASTYCZNYCH 2021r.

1. **RYSUNEK - STUDIUM POSTACI** (ołówki różnej miękkości, gumka). Czas trwania: 90 minut.

2. **MALARSTWO - MARTWA NATURA**: Czas trwania: 90 minut.

- farby do wyboru: plakatówki, akryle, akwarele, tempery (kubek na wodę, pędzle, talerzyk plastikowy do mieszania farb) lub - pastele olejne lub suche.

3. **FORMA PRZESTRZENNA Z PAPIERU** na zadany temat (nożyczki, klej do papieru w sztyfcie, taśma klejąca). Czas trwania: 45 minut.

PAPIER DO WSZYSTKICH CZĘŚCI EGZAMINU ZAPEWNIĄ SZKOŁA

KONSULTACJE ONLINE

Studium postaci - uwagi konsultacyjne

Jak prawidłowo narysować postać człowieka - kilka praktycznych rad.

Model. Poproście kogoś z członków rodziny aby był modelem, którego narysujecie; najlepiej w pozycji siedzącej. Studium z natury to najlepsza nauka rysowania postaci.

Materialy. Należy zacząć od przygotowania miękkiego ołówka B3 - B6; małej kartki do wykonania szkicu; oraz dużej kartki (format B-2 czyli 50cm x70cm) do narysowania postaci.

Zaczynamy od zrobienia małego szkicu, który pomoże w wykonaniu właściwego rysunku. To już na małym szkicu musimy zadbać o właściwe zakomponowanie postaci, ustalenie właściwych proporcji człowieka.

Kompozycja. Postać człowieka powinna być dobrze zakomponowana (rozmieszczona na kartce) i zajmować dużą część kartki, pamiętając by nie „obciąć nóg ani głowy” rysowanego modelu.

Proporcje to zależności wielkości poszczególnych części ciała do siebie. Człowiek ma swoje proporcje i można je ustalić odmierzając ołówkiem (którym posługujecie się przy rysowaniu) wielkość głowy a następnie zaznaczając 8 takich samych wielkości (wysokość człowieka od czubka głowy do podłoża na którym stoi).

Mierzenie proporcji i uchwycenie kierunków ołówkiem, polega na odsunięciu go na wyciągnięcie ręki w kierunku modelu i przymrużeniu oczu. Zobaczycie, że mierzona z odległości postać „zmieści się w wielkości ołówka”. Tak można zmierzyć proporcje i uchwycić kierunki.

Pamiętamy o proporcjach, anatomicznej budowie ciała i budowie głowy człowieka.

Narysowana schematycznie postać musi być dostosowana do charakteru naszego modelu (grubszy, chudszy, mający większą głowę, lub dłuższe czy krótsze ręce).

Światłocień. Narysowaną postać człowieka opracowujemy **światłowaniem** czyli stosujemy całą gamę szarości aby pokazać różnice; jego stroju, tkaniny, twarzy, rąk itd.

Stosując światłocień ciemniejsze, jaśniejsze odcienie - uzyskujemy właściwe kształty człowieka, jego bryłowatość – złudzenie przestrzenności na dwuwymiarowej kartce.

Mam nadzieję, że tych kilka rad pomoże w prawidłowym przestudiowaniu i narysowaniu postaci człowieka.

Rysunek z książki „Sztuka rysowania” Wydawnictwo – publicat.

Martwa natura - uwagi konsultacyjne

Tematem pracy malarskiej jest martwa natura. Malujemy na brystolu o formacie 50 x 70 cm farbami wodnymi (akwarela, tempera, farba plakatowa bądź akrylowa).

Uwagi praktyczne. Przede wszystkim trzeba pamiętać o tym, żeby zabrać ze sobą przybory malarskie; ołówek, gumkę, farby, pędzle w różnych rozmiarach i.t.d. Egzamin to nie jest dobry czas na eksperymentowanie, więc jeżeli do tej pory nigdy nie malowaliśmy farbami akrylowymi czy też nie używaliśmy farb w tubach to może nie należy stwarzać sobie dodatkowych trudności i wykonać pracę tymi środkami, których używamy z dużą wprawą.

Kompozycja. Martwa natura ustawiona jest w dużej sali dla dużej liczby zdających. W efekcie na pierwszy rzut oka może się wydawać, że mamy do czynienia ze stertą nieuporządkowanych przedmiotów i poczuć się zdeprimowani. W rzeczywistości przedmioty te są tak dobrane, by zdający mógł niezależnie od miejsca z którego na nie patrzy zakomponować swój obraz harmonijnie i proporcjonalnie.

Nie malujemy wszystkiego. Wybieramy i komponujemy odpowiadający nam fragment całości. Staramy się uchwycić w nasz „kadr” kilka przedmiotów tak by sprawiały przyjemne, naturalnie wrażenie.

Wstępny szkic. Robimy go ołówkiem lub cienkim pędzelkiem za pomocą mocno rozwodnionej farby. Pamiętajmy, że szkic ma nam tylko pomóc „rozmieścić” malowane przez nas przedmioty na kartonie. To jest właśnie ten moment, kiedy należy zwolnić. Teraz decydujemy jak będzie wyglądała nasza kompozycja; czy przedmioty będą pokazane na wprost, czy też może ujęcie będzie bardziej z góry. Ile będzie planów? Kilka przedmiotów w jednej linii robi dość monotonne wrażenie wyliczanki. Lepiej gdy mamy do czynienia z przedmiotami umieszczonymi na pierwszym i dalszych planach ale bez zbytecznego natłoku.

Światło. Niby wszyscy to wiemy – bez światła niczego nie można zobaczyć. Problem polega na tym, że w patrzeniu traktujemy światło tak jak powietrze podczas oddychania. Nie myślimy o nim dopóki go nie zabraknie. Mamy już wybrany motyw, zaznaczone szkicowo proporcje i plany. Teraz trzeba zmrużyć oczy i „zobaczyć” światło. To znaczy; tak jak planowaliśmy kompozycję, tak samo musimy zaplanować na naszej pracy rozkład światła. Uświadomić sobie z której strony martwa natura jest oświetlona, które przedmioty stoją w pełnym świetle, a które są zacienione, które powierzchnie są odblaskowe a które ciemne, pochłaniające. Jest to bardzo ważne ponieważ farbami wodnymi zwykle malujemy od jasnego do ciemnego albo na odwrót i poprawki korygujące światło są bardzo trudne do naniesienia.

Kolor. I w tym momencie możemy przystąpić do egzaminu z malarstwa, czyli pokazać naszą inwencję i wrażliwość za pomocą barw. Jeżeli nasz szkic został wykonany poprawnie, proporcje ustalone, światło zobaczone to możemy się czuć bezpiecznie i zacząć tworzyć obraz malarski, którego tematem będzie martwa natura. „Nic nie powinno nam się przewrócić”.

Częste błędy. Pośpiech, zwłaszcza w początkowym etapie pracy a w efekcie błędy kompozycyjne.

Zbyt szczegółowy szkic. Należy raczej upraszczać, geometryzować. Zawężona skala walorowa

– między światłem a cieniem jest zbyt mała różnica. Uboga kolorystyka. Zieloną butelkę malujemy nie jednym a wieloma odcieniami koloru zielonego, co pomoże nam uchwycić ją w ciekawie oświetlonej przestrzeni. Zbyt dużo poprawek. Pamiętajmy, że lepsze jest wrogiem dobrego. Jeżeli na naszym obrazie zagościło już soczyste, czerwone jabłuszko to nie dokładajmy mu jeszcze więcej czerwieni, „bo może zwiędnąć”. Uporczywe wodzenie pędzlem po konturach. Nadużywanie czerni zwłaszcza w partiach cienia. Malowanie w jednej pozycji. Od czasu do czasu należy spojrzeć na obraz z dystansu, czyli z odległości z której będzie oceniany.

Paweł Lorens

Paweł Lorens

Martwe natury Pawła Lorensa ucznia Liceum Sztuk Plastycznych w Mińsku Maz.

Forma przestrzenna z papieru - uwagi konsultacyjne

Cel. Celem stosowania różnych form wypowiedzi plastycznej jest pobudzenie inicjatywy twórczej, kreatywności, rozwój wyobraźni, pomysłowości, zachęcanie do podejmowania nowych zadań, indywidualnych rozwiązań.

Technika. Stosowanie różnych technik wzbogaca sposób plastycznej wypowiedzi ucznia. Papieroplastyka to przestrzenna technika, której tworzywem jest papier użyty do kształtowania bryły. Papieroplastyka umożliwia przybliżenie pojęć plastycznych np. przestrzeni, reliefu, kompozycji, bryły, symetrii, asymetrii, światła i cienia.

Wykonanie. Formę przestrzenną z papieru, tworzymy korzystając z nożyczek, kleju, taśmy klejącej, zaginając papier, wyginając, sklejjąc, łącząc papier poprzez nacięcie go i przeciągnięcie przez nacięty otwór. Można tworzyć bardzo skomplikowane kształty – kompozycje przestrzenne.

Jedną z części egzaminu wstępnego do LSP jest wykonanie formy przestrzennej z papieru na zadany temat.

Życzymy udanych prac.

Do zobaczenia !!!